

Plumbuita

Grigore Vieru

Părintelui Arhimandrit
Simion Tatu
Miroase a fân proaspăt cosit
În biserica Mănăstirii.
A grâu copt după ploaie.
Un glas cunoscut și drag
Se-aude în dangătul de clopot.
E glasul de Sus
Al marelui Ion Cântărețul.
Părinte, amurgul pe deal
E un melc fantastic
Ce-și duce în spate căsuța -
Cupola sfintei biserici,
Lăudându-se
Că cel dintâi a ajuns.

* * *

Lui Constantin Tănase
Mai groaznice ca zidul,
Iată
Niște ferestre prin care
Nu se vede decât
Soldățoiul de pază
Tropăind afară de frig
Cu arma la piept.
Oh, voi, încovoiaților robi
Din mănoase câmpuri, din fabrici,
Frații mei care
Nici nu crâcniți măcar!
Cu hoitul
Acestei zile porcoase
Îmi vine în voi să arunc,
În voi, în voi, în voi
În care tăcerea
Tropăie de frig!

* * *

Lui Valeriu Țapeș
Nici un rău nu poate
Marea s-o ocolească.
Zilnic viața noastră
În viața de dincolo
A părinților
Care-au plecat la strămoși,
Zilnic în nemărginirea vieții lor

Viața noastră se varsă.
Iar crucea de pe morminte
Nu este decât un semn
Că de-aici am plecat.

* * *

Iuliei Țibulski
Mai caut și azi anii copii
Într-un cântec frumos.
Cu cine oare,
Cu cine oare
S-a jucat Dumnezeu
În copilăria Sa?!

* * *

Lui Mihai Ungheanu
Frate,
A lupta este
Destinul nostru
Împodobit cu răni.
Noi știm că rușinea-n război
Este nepotrivită
Ca un glonte intrat în picior.
Frate,
Să intri tânăr în viață
Ori să pleci mulțumit din ea
Este totuna.